

N:o 164.

Af herr **C. J. Jakobson**, *i anledning af Kungl. Maj:ts proposition om tullfrihet för omalen majs m. m.*

I särskilda nådiga propositioner till innevarande Riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit, dels att sådan ändring i gällande tulltaxa måtte beslutas, att rubriken omalen majs förklaras tullfri och dels i samband därmed, att vissa paragrafer i nådiga förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887 måtte erhålla en sådan förändrad lydelse, att särskild tilläggsskatt skulle under vissa betingelser införas för brännvin, tillverkad vid brännerier, där majs och utländsk potatis afverkades.

Hvad angår bortagandet af tullen på omalen majs, skulle en sådan åtgärd medföra de största vådor för Sveriges jordbruk utan att medföra någon däremot svarande nytta, hvadan man får antaga, att Riksdagen icke skall finna skäl i den delen bifalla Kungl. Maj:ts nådiga framställning. Särskildt anhålla vi i detta sammanhang få påpeka svårigheten att ej säga omöjligheten att vid tullfri majsimport kontrollera, att icke majs mjöl i större kvantiteter inblandas i det mjöl, som vid en del brännerier användes vid inmaskningen, hvilken skulle göra den vid tullfri majsimport oundgängliga bestämmelsen om högre skatt å brännvin tillverkad vid brännerier, som afverka majs, illusorisk. Denna svårighet framgår äfven af hvad herr statsrådet och chefen för finansdepartementet i ämnet yttrade till statsrådsprotokollet den 23 sistlidne januari, återgifvet på sid. 20 i Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 22.

I samma sitt yttrande har emellertid herr statsrådet och chefen för finansdepartementet ovederläggligen ådagalagt, att åtgärder äro nödiga för att till det svenska jordbrukets skydd förhindra eller försvåra införseln för

bränneriändamål af utländsk råvara. Vi behöfva helt säkert icke här vidlyftigare uppehålla oss vid de skäl, som tala därför, utan hänvisa i det afseendet till sagda uttalande och påpeka blott, att sådana extra skatteåtgärder, hvilka Kungl. Maj:t föreslår för brännerier, där utländsk råvara förbrukas, icke alls påkalla majstullens borttagande. Riksdagen bör sålunda helst behandla dem hvar för sig, hvilket så mycket hellre kan ske, som Kungl. Maj:t ej heller satt dem i något organiskt sammanhang med hvarandra. För den skull är otvifvelaktigt det bästa, att Riksdagen afslår Kungl. Maj:ts framställning i fråga om majstullens borttagande, men antager förslaget om tilläggsbeskattning för brännerier, som afverka importerad råvara.

Kungl. Maj:t har ansett, att denna tilläggsbeskattning kunde sättas till 5 öre pr liter tillverkad brännvin. Detta synes emellertid ej fullt effektivt, då det ju åsyftas att lägga allvarsamma hinder i vägen för detta slags utländska konkurrens med landets produkter. Ett konsekvent utförande af detta skatteuppslag hade påtagligen helst bort taga formen af rent förbud för användande af utländsk råvara i brännerierna. Men då frågan fått den form, som framgår af de åberopade kungl. propositionerna, torde lämpligast vara att här nöja sig med en höjning af tilläggsskatten till åtminstone 8 öre pr liter. Fråga är emellertid, om ens denna siffra skall visa sig nog hög för det afsedda ändamålet, i hvilket ogynnsamma fall den dock kan af kommande Riksdagar höjas eller ersättas med rent förbud.

På grund af hvad således anförts, våga vi vördsammast föreslå:

att Riksdagen behagade afslå Kungl. Maj:ts yrkande i kungl. propositionen n:o 21 angående borttagande af nu gällande tullsats för omalen majs;

att Riksdagen däremot i händelse af bifall till detta Kungl. Maj:ts yrkande jemväl måtte bifalla yrkandet i nådiga propositionen n:o 22 angående särskild skatteafgift för brännvin, tillverkad i brännerier på sätt stadgas i kungl. förslaget om ändrad lydelse af § 11 mom. 4 af nådiga förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887. Dock så, att denna afgift bestämmes till 8 öre pr liter i stället för af Kungl. Maj:t föreslagna 5 öre; samt

att, i händelse Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 21 angående borttagande af majstullen af Riksdagen afslås, Riksdagen likväl måtte i enlighet med

Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 22 besluta sådan ändring af nådiga förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin den 13 juli 1887, att för brännvin, tillverkad vid bränneri under tid, då jemlikt anmälan enligt § 4 mom. 2 af det i nådiga propositionen n:o 22 framlagda lagändringsförslaget, utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning, skall tillverkaren påföras en särskild afgift af 8 öre pr liter; samt att i öfverensstämmelse härmed orden »majs eller» måtte utgå ur nyss nämnda lagändringsförslags § 4 mom. 2, § 6 mom. 3 och § 25 mom. 2, men att förslaget i öfrigt måtte af Riksdagen bifallas, § 11 i sin helhet med de här ofvan gjorda ändringarne.

Stockholm den 10 mars 1903.

C. J. Jakobson.

B. Dahlgren.

And. Jönsson.

Olof Persson.

J. Johanson.

Elof Nilsson.

O. H. Svensson.

L. P. Mallmin.

Herman Andersson.

Joh. Sjöberg.

Nils Åkesson.

C. F. Petersson.

Fr. Pettersson.

S. M. Petersson.

Magnus Andersson.

J. A. Jonsson.

E. O. Magnusson.

J. P. Persson.

J. Eriksson.

C. A. Danielsson.

I motionens syfte instämma:

Karl Ludv. Johansson.

C. T. Lind.

Leon. Lindewall.

Adolf Johansson.

W. Lundin.